

MIESIĄCA SIERPANIA 29 DNIA
ŚCIĘCIE GŁOWY CZCIGODNEGO
SLAWNEGO PROROKA, POPRZEDNIKA
I CHRZCICIELA JANA.

NA WIELKICH NIESZPORACH,

Błogosławiony mąż, antyfona pierwsza.

Do: Panie, wołam do Ciebie, dodajemy stichery isomelosy Jana Mnicha. Ton 6:

Gdy świętowano urodziny bezwstydnego Heroda, spełniając przysięgę daną rozpustnej tancerce, ścięto głowę Poprzednika, jak pokarm niesiono ją na tacy spoczywającym przy stołach. O, obmierzła uczto, niegodne czyny i zabójstwo! My zaś Chrzciciela jako największego wśród zrodzonych z niewiast, godnie czcząc błogosławimy (dwa razy).

Płasa uczennica pełnego zła diabła i głowę Twoją, Poprzedniku, przyjmuje jako zapłatę. O, uczta pełna krwi! Lepiej było nie przysięgać, nieprawy Herodzie, lub przysięgać w dobrych sprawach, lepiej było zełgawszy życie otrzymać, niż ściąć głowę mówiącego prawdę Poprzednika. My zaś Chrzciciela jako największego wśród zrodzonych z niewiast, godnie czcząc błogosławimy (dwa razy).

Nie należało tobie, Herodzie, oskarżyciela o cudzołóstwo, z podszeptu szatana i szaleńczego rozpalenia nierządu skazać na śmierć. Nie należało tobie Jego najczcigodniejszej głowy dać pełnej nieprawości niewieście przez przysięgę daną tancerce. O, jakże ośmieliłeś się popełnić takie zabójstwo? Jakże nie spłonęła rozpustna tancerka, pośród uczty na tacy niosąc głowę? My zaś Chrzciciela jako największego wśród zrodzonych z niewiast, godnie czcząc błogosławimy (dwa razy).

Znowu Herodiada szaleje, znowu burzy się. O, fałszywy taniec i uczta z oszustwem! Chrzciciel został ścięty i Herod trwoży się. Dla modlitw Twego Poprzednika, Panie, daj pokój duszom naszym (dwa razy).

Chwała. **G**dy świętowano urodziny bezwstydnego Heroda, spełniając przysięgę daną rozpustnej tancerce, ścięto głowę Poprzednika, jak pokarm niosą ją na tacy spoczywającym przy stołach. O, obmierzła uczto, niegodne czyny i zabójstwo! My zaś Chrzciciela jako największego wśród zrodzonych z niewiast, godnie czcząc błogosławimy.

I teraz. **K**tóż Ciebie nie wysławi, Najświętsza Dziewico? Któż nie zaśpiewa Twemu przeczystemu zrodzeniu? Albowiem przedwiecznie z Ojca zajaśniały Syn Jednorodzony, z Ciebie, Czysta, przyszedł, wcieliwszy się w niewypowiedziany sposób, Bogiem będąc z natury ze względu na nas stał się człowiekiem, nie w dwóch oddzielnych osobach, ale w dwóch niepomieszanych naturach poznawany. Módl się do Niego, Czysta, najbardziej błogosławiona, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Wejście. Prokimenon dnia i trzy czytania.

Czytanie Proroctwa Izajasza (40, 1-3. 9-10; 41-17-18).

Tak mówi Pan: „Pocieszcie, pocieszcie mój lud!”, mówi Bóg. „Kapłani, przemawiajcie do serca Jeruzalem i wołajcie do niego, że mnożyła się pokora jego. Nieprawość jego odpokutowana, bo odebrało z ręki Pana karę w dwójnasób za wszystkie swe grzechy”. Głos się rozlega wołającego na pustyni: „Szykujcie drogę Panu, prawymi czyńcie ścieżki Bogu!” Wstąp na wysoką górę, głoś Syjonowi. Podnieś mocno twój głos, zwiastunko dobrej nowiny w Jeruzalem! Podnieś głos, nie bój się! „Ja jestem Pan Bóg, ja usłyszę ubogich Izraela i nie pozostawię ich. Wyprowadzę z gór rzeki i pośród pól źródła, zamienię pustynię na łąkę i spragnioną ziemię w źródła wód. Niech się raduje niebo na wysokościach i obłoki niech kropią sprawiedliwość. Niech zajaśnieje ziemia i niech wykiełkuje miłosierdzie, sprawiedliwość niech z nią zajaśnieje. Słowa wesela ogłoście i niech będą usłyszane aż do krańców ziemi, i mówcie, że Pan wybawił sługę swego Jakuba, a jeśli będą spragnieni na pustyni, wytoczy im wodę z kamienia. Rozweselą się nieplodne i nierodzące, zawołają z radością, bowiem nieplodna ma więcej dzieci, niż mająca męża”.

Czytanie Proroctwa Malachiasza (3, 1-9).

Tak mówi Pan Wszechmogący: Oto Ja posyłam anioła mego przed obliczem Twoim, aby przygotował drogę Twoją przed Tobą. I przybędzie do swej świątyni Pan, którego wy oczekujecie, ale kto przetrwa dzień nadejścia Jego? Albowiem przyjdzie jako ogień złotnika i jak ług farbiarzy, i oczyści, jakby miał przetapiać i oczyszczać srebro i złoto. Przyjdzie do was jako sędzia i będzie świadkiem przeciwko złym i nierządnicom, przeciwko przysięgającym na imię moje w kłamstwie i przeciwko tym, którzy pozbawiają zapłaty najemnika, przeciwko przesładującym wdowy i przepędzającym sieroty, przeciwko unikającym sądu i nie lękających się Go, mówi Pan Wszechmogący. Ponieważ Ja jestem Pan Bóg wasz i nie odmieniam się, a wy, synowie Jakuba, odeszliście od Prawa i nie zachowujecie go. Przeto nawróćcie się do mnie, a Ja zwrócę się znowu ku wam, mówi Pan Wszechmocny. I błogosławić was będą wszystkie narody. I zrozumiecie, że ja Pan widzę różnicę między sprawiedliwym a nieprawym, w owym dniu, w którym pomogę miłującym mnie. Poznajcie więc i pamiętajcie o Prawie Mojżesza, sługi mego, które ogłosił wam na Horebie, całemu Izraelowi, ustawy i zrządzenia. Oto Ja pošlę wam proroka Eliasza z Tiszbe zanim nadejdzie wielki i straszny dzień Pański. I skłoni serce ojca ku synowi, i serce człowieka ku jego bliźniemu, abym nie przyszedł i nie poraził szybko ziemi, mówi Pan Wszechmogący, Bóg Święty Izraela.

Czytanie Księgi Mądrości Salomona (4, 7-15).

Gdy umrze sprawiedliwy, osiągnie pokój. Umierając osądzi zaś sprawiedliwy żyjących niegodnie, zobaczą bowiem odejście sprawiedliwego i nie rozumieją, co mówiono o nim. Albowiem rzuci Pan nieprawych bez głosu na ziemię i wstrząśnie nimi od fundamentów, i do ostatniego znikną w chorobie i zaginie pamięć o nich. Dojdą bowiem w zamysłach swych do strasznych grzechów i będą ich oskarżać nieprawości ich. Wtedy z wielką odwagą sprawiedliwy stanie wobec tych, którzy go uciskali i odrzucili jego wysiłki.

Widząc go przerażą się lękiem wielkim i zdumieją sławnym zbawieniem jego. Powiedzą bowiem w sobie, kajając się, westchną w ciasnocie ducha i rzekną: Oto ten, którego niegdyś mieliśmy za pośmiewisko i w przypowieści uczyniliśmy go pośmiewiskiem, szaleni. Życie jego mieliśmy za szalone, a jego koniec za pozbawiony czci. A on policzony jest z synami Bożymi i wśród świętych los jego. Zbłądziliśmy bowiem z prawej drogi i światłość sprawiedliwości nas nie oświeciła, słońce nie zajaśniało nam. Zeszliśmy na ścieżki nieprawych i ścieżki zguby, chodziliśmy drogami nieprzebytymi, a drogi Pańskiej nie rozumieliśmy.

Na litii stichery isomelosy patriarchy Germanosa. Ton 1:

Jakże nazwiemy Ciebie, Proroku? Czy aniołem? Czy męczennikiem? Albowiem żyłeś jak bezcielesny. Apostołem, albowiem nauczyłeś wszystkie narody. Męczennikiem zaś, albowiem głowa Twoja została ścięta dla Chrystusa, do którego módl się, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Czynimy wspomnienie odciętej głowy Poprzednika, wtedy na tacy toczącej krew, a teraz na krańcach świata rozlewającej uzdrowienia.

Dzisiaj niecna matka zabójstwa, z pełnego zła podszeptu namawia swoją rozpustną córkę z nieprawego związku, aby zabić nad wszystkimi prorokami wielkiego i wybranego przez Boga. Gdy bowiem Herod wyprawiał ucztę z powodu swych obrzydliwych urodzin, dał przysięgę, że spełni wszystko, o co ona poprosi, a tancerka poprosiła o czyniącą cuda głowę głosiciela Boga. A szalenciec uczynił to, dawszy ją jako zapłatę za taniec dziewczyny, jako dar przysięgi. Jednakże nie przestał znawca tajemnicy przyjścia Chrystusa oskarżać także po śmierci ich obmierzły Bogu związek, lecz oskarżał wołając: „Nie wolno tobie uprawiać nierządu z żoną brata twego Filipa!” O, dniu urodzin, zabijający proroków, i ucztę pełną krwi! My zaś pobożnie i mądrze na ścięciu Poprzednika ubieramy się na święto, jak w sławny dzień radując się i ubłagajmy Go, aby modlił się do Trójcy o wybawienie nas wszystkich z niesławy żądź i o zbawienie dusz naszych.

Ton 4: Nieprzystojny dzień urodzin i ucztę bezwstydną Herod dzisiaj spełnił, lubując się bowiem nierządem z kobietami i przez niegodne pożądanie podjudzany, ściał głowę Poprzednikowi, ale nie odciął języka proroczego, oskarżającego jego szaleństwo. Przelewając krew niewinną chciał ukryć grzech nieprawy, ale nie zaprzestał oskarżać Ten, który wszystkich wzywał do pokuty. Herod cieszył się z zabójstwa, my zaś świętujemy z miłością błogosławione zabicie Chrzciela Jana. Uprzedził bowiem Życie w otchłani, głosząc będącym w ciemnościach i siedzącym w cieniu śmierci przychodzącego z wysokości Wschodu Chrystusa Boga naszego, jedyne wielce miłosiernego.

Przyjdźcie, ludzie, wysławmy proroka i męczennika, i chrzciciela Zbawcy, On bowiem w ciele był aniołem, Heroda zdemaskował, osądził jego nieprawą nierząd i z powodu nieprawego tańca zostaje odcięta jego czcigodna głowa, będącym w otchłani głosił powstanie z martwych i modli się gorliwie do Pana o zbawienie dusz naszych.

Przyjdźcie, ludzie, wysławmy proroka i męczennika, i chrzciciela Zbawcy, albowiem zamieszkał w pustyni, jadał miód dzikich pszczoł i szarańczę, oskarżył nieprawego króla, a pocieszając naszą małoduszność, mówi: „Pokutujcie, przybliżyło się bowiem królestwo niebieskie”.

Chwała. Ton 5. Jana Mnicha: Herod zamyślił uciec od oskarżeń o nieprawe czyny i głowę Twoją, Poprzedniku, na nieszczęście oddał nieprawej niewieście, nie rozumiał bowiem, nieszczęsny, że sam siebie oskarża, gdy na tacy obnoszono głowę. Ty jednak jako nauczyciel czystości i mistrz pokuty zbawczy, Chrzcicielu Chrystusa módl się o wybawienie nas z niesławy żądz.

I teraz. Zaśpiewajcie, ludzie, Matce Boga naszego, zaśpiewajcie, dzisiaj bowiem najjaśniejszą duszę swoją oddaje w przeczyste dłonie wcielonego w nią bez nasienia, do którego módl się nieustannie, aby darował światu pokój i wielkie miłosierdzie.

Na stichownie stichery isomelosy, ton 2:

Głosicielu pokuty, Janie Chrzcicielu, gdy odcięta została głowa Twoja, ziemię uświęciłeś, albowiem Zakon Boży wiernym wyjaśniłeś i nieprawość zniszczyłeś, a teraz stojąc przed tronem niebieskiego Króla Chrystusa, módl się do Niego, aby zmiłował się nad duszami naszymi.

Stichos: Sprawiedliwy rozkwitnie jak palma, jak cedr na Libanie rozrośnie się.

Ze względu na Zakon Pański ścięta została głowa Twoja, o najświętszy Janie! Oskarżałeś z niezwykłą odwagą króla czyniącego nieprawość, przeto zadziwiły się Tobą zastępy aniołów, sławią Ciebie chóry apostołów i męczenników, i my czcimy w lecie pamięć Twoją, Chwalebny, sławiąc Świętą Trójcę, błogosławiony Poprzedniku.

Stichos: Sprawiedliwy rozweseli się w Panu i w Nim ma nadzieję.

Ten, który jest prorokiem z proroka i największym z proroków, uświęconym w łonie matki na posługę Panu, dzisiaj przez nieprawego króla ma ścinaną głowę, a bezwstydnie tańczącą dziewczynę, jak i przed ścięciem, tak i po ścięciu oskarżywszy, zawstydził pułk grzechu. Zawołajmy więc do Niego: Chrzcicielu Janie, jako mający odwagę, módl się gorliwie za dusze nasze.

Chwała. Ton 8: Poprzedniku Zbawcy, Ty króla nieprawości oskarżałeś, przeto za taniec nieprawej dziewczyny nakazał Herod ściąć głowę Twoją, a przez to od wschodu słońca aż do zachodu sławne jest imię Twoje. Mając odwagę przed Panem, módl się gorliwie o zbawienie dusz naszych.

I teraz. Teotokion: Oblubienico dziewicza, któraś Boga w niewypowiedziany sposób poczęła w ciele, Matko Boga Najwyższego, przyjmij modlitwy sług Twoich, Najczystsza, wszystkim dając oczyszczenie grzechów. Teraz przyjmując nasze modlitwy, módl się o zbawienie nas wszystkich.

Na pobłogosławienie chlebów troparion, ton 2:

Wspomnieniu sprawiedliwego towarzyszą pochwały, Tobie zaś, Poprzedniku Pański, wystarczy Jego świadectwo. Ty naprawdę jesteś największym z proroków, bowiem zostałeś uznany godnym ochrzcić w falach Przepowiedzianego. Cierpiałeś więc za prawdę z radością, i będąc w otchłani

zwiastowałaś wcielonego Boga, który gładzi grzech świata i okazuje nam wielkie miłosierdzie (dwa razy).

Bogurodzico Dziewico, raduj się (jeden raz).

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

NA JUTRZNI,

po pierwszej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 5:

Wierni, zgromadziwszy się, wysławmy zgodnie orędownika Zakonu i łaski, albowiem pokutę wszystkim nam głosił i Heroda odważnie oskarżał, za co ścięto głowę Jego i teraz z aniołami żyjąc, modli się do Chrystusa o zbawienie nasze.

Chwała. Ton 4: Świetlistą pamięć Twoją czyniąc dzisiaj, błagamy Ciebie, Poprzedniku, módl się gorliwie do Zbawcy i Pana, aby wszystkim dał przebaczenie grzechów.

I teraz. Teotokion: Gorące wspomnienie będących w nieszczęściach i orędowniczkę naszą, do Boga przemianę, przez którą zostaliśmy wybawieni ze zniszczenia, błogosławmy Bogurodzicę, wierni.

Po drugiej recytacji Psalterza katzyma poetycka, ton 5:

Prosomion: Słowu przedwiecznemu Ojcu.

Okazanego nam już w łonie matki prorokiem i zrodzony z niepłodnej Świecznik całego świata, wysławmy w pieśniach Chrzyciela Chrystusa i zwycięskiego cierpiénika, Jana Poprzednika, modlącego się do Pana o zmiłowanie się nad duszami naszymi.

Chwała. Ton 4: Teraz objawił się nam Chrzyciel Zbawcy i rozwesela myśli wiernych, piękno pustyni i pieczęć proroków, przeto okazałeś się Poprzednikiem Chrystusa i prawdziwym świadkiem Jego przyjścia. Zaśpiewajmy zgodnie Janowi w pieśniach duchowych: Proroku, głosicielu prawdy, módl się o zbawienie nasze.

I teraz. Teotokion: Zdziwiły się wszystkie chóry aniołów budzącą bojaźń tajemnicą zrodzenia Twego, Czysta, albowiem Ten, który wszystko trzyma w dłoni, jest trzymany w Twoich objęciach jako człowieka i Przedwieczny staje się w czasie, jest karmiony mlekiem, który karmi wszystkie stworzenia z niewypowiedzianej łaskowości, przeto Ciebie jako prawdziwą Matkę Bożą wysławiając sławimy.

Po polijejeju katzyma poetycka, ton 8:

Poprzednik, Chrzyciel i Anioł Zbawcy wszystkich oskarżał Heroda za nieprawość popełnianą z Herodiadą i umiera, mając ścinaną głowę, wierni, aby także będącym w otchłani z odwagą głosić, że Bóg tam zstąpi, aby zniewolić śmierć.

Chwała, i teraz. Teotokion: Słowo Ojcowskie zstępuje na ziemię i świetlisty anioł mówi do Bogurodzicy: Raduj się, błogosławiona, która jedyna przybytek zachowałaś, poczniesz Przedwiecznego Boga i Pana, aby jako Bóg wybawił z oszustwa rodzaj ludzki.

Anabatmi, 1 antyfona, ton 4:

Od młodości mej liczne dręczą mnie pokusy, lecz sam wspomóż mnie i zbaw, Zbawco mój. Nienawidzący Syjonu, będziecie zawstydzeni przez Pana, jak trawa w ogniu będziecie wysuszeni.

Chwała, i teraz. Świętym Duchem karmi się wszelka dusza i wywyższa w czystości, jaśniejac tróistą jednością świętej tajemnicy.

Troparion, ton 4: Cenna jest przed Panem* śmierć świętych Jego. Stichos: Cóż oddam Panu za wszystko, co mi uczynił? Wszystko, co oddycha.

Czytanie świętej Ewangelii według Mateusza, perykopa 57 (14, 1-13).

W owym czasie Herod tetrarcha usłyszał wieść o Jezusie. I rzekł sługom swoim: «To jest Jan Chrzciciel, on powstał z martwych i dlatego moce w nim działają». Herod bowiem kazał pochwyć Jana i związanego wrzucić do więzienia. Powodem była Herodiada, żona Filipa, brata jego. Jan bowiem mówił mu: «Nie wolno ci jej mieć». Chciał go zabić, bał się jednak ludu, ponieważ miano go za proroka. A gdy obchodzono urodziny Heroda, tańczyła córka Herodiady wobec gości i spodobała się Herodowi. Zatem pod przysięgą obiecał jej dać wszystko, o cokolwiek poprosi. A ona za radą matki swojej rzekła: «Daj mi tu na misie głowę Jana Chrzciciela!» Zasmucił się król, lecz przez wzgląd na przysięgę i na współbiesiadników kazał jej dać. Posłał więc kata i kazał ściąć Jana w więzieniu. Przyniesiono głowę jego na misie i dano dziewczynie, a ona zniosła ją matce swojej. Uczniowie zaś Jana przyszli, zabrali ciało jego i pogrzebali je, a potem poszli i opowiedzieli o tym Jezusowi. Gdy Jezus to usłyszał, oddalił się stamtąd w łodzi na miejsce pustynne, osobno, lecz tłumy dowiedziały się o tym i z miast poszły za Nim pieszo.

Stichera po Psalmie 50, ton 6:

Plaśa uczennica pełnego zła diabła i głowę Twoją, Poprzedniku, przyjmuje jako zapłatę. O, uczta pełna krwi! Lepiej było nie przysięgać, nieprawy Herodzie, lub przysięgać w dobrych sprawach, lepiej było zełgawszy życie otrzymać, niż ściąć głowę mówiącego prawdę Poprzednika. My zaś Chrzciciela jako największego wśród zrodzonych z niewiast, godnie czcząc błogosławimy.

Dwa kanony, pierwszy z hirmosem na osiem i drugi na sześć.

Pierwszy kanon. Poemat Jana Mnicha. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Wodę przeszedł jak suchy ląd i egipskiego zła uniknął, przeto Izraelita wołał: Wybawicielowi i Bogu naszemu śpiewajmy.

Z łona niepłodnego okazał się prorokiem, wskazując na noszonego w niewypowiedziany sposób w łonie dziewiczym, przeto zaśpiewajmy świętemu Poprzednikowi.

Przekroczyłeś granice natury, zachowałeś zakony sprawiedliwości, oskarżając nieprawy związek i nie uląkłeś się surowości króla.

Wychowany zostałeś na mleku Zakonu, przeto przepis związku prawnego jako pieczęć Zakonu traktując, sprzeciwiłeś się obrzydliwemu nieregularności.

Teotokion: Zastępy aniołów i ludzi Ciebie, Matko dziewicza, nieustannie sławią, bowiem ich Stwórcę jako Niemowlę nosiłaś w swych ramionach.

Inny kanon. Poemat Andrzeja z Krety. Ton 8:

Pieśń 1

Hirmos: Śpiewajmy Chrystusowi, który do morza strząsnął prześladowcę faraona i Izraela ku suchemu lądowi skierował, albowiem wysławił się na wieki.

Piękna owieczka pustyni, przekraczający nadzieję owoc Zachariasza i Elżbiety, przedwstępnie nakazuje wiernym świętować czcigodną pamięć swoją.

O, urodziny pełne krwi! O, ucztę obrzydła! W zabójstwo bowiem Herod przemienił pijaństwo, a jego ucztą pełna jest gorzkiego zabójstwa.

Zaśpiewajmy Chrzcicielowi, wierni, który oskarżał nieprawego Heroda i przecierpiał ścięcie głowy, umierając za gorliwość Bożą.

Teotokion: Nieopisanego Boga Słowo, który cały wcielił się w Ciebie, zrodziłaś czysta Bogurodzico, w dwóch naturach jako jedyne Syna w niewypowiedziany sposób wcielonego w Ciebie.

Katabasja: Mojżesz łaską rozsiekl Czerwone Morze dla idącego pieszo Izraela, nakreśliwszy krzyż prosto i uderzeniem w przeciwną stronę połączywszy znowu morze dla rydwanów faraona, wyobraziwszy tym niezwykłony oręż, przeto będziemy śpiewać Chrystusowi, Bogu naszemu, albowiem się wysławił.

Pieśń 3

Hirmos: Niebieskiego kręgu najwyższy Stwórco, Panie, i Kościoła założycielu, Ty mnie umocnij w miłości Twojej, pragnień kresie, wiernych umocnienie, jedyny Przyjacielu człowieka.

Będąc orędownikiem Starego Zakonu i głosicielem nowej Ewangelii oskarżałeś nieprawę związek stając się męczennikiem i radując się przyjąłeś chwalebny śmierć.

Dziewczyzna nauczona przez matkę powiedziała do Heroda ogłupiałego przez pijaństwo: Daj mi na tacy głowę Jana, abym podała matce upragniony dar.

Bezwstydnym oprawcą nie znosząc oskarżeń Twego głoszącego Boga języka, chwalebny Poprzedniku, tancerce oddaje Twoją wielce cierpiącą głowę, chwalebny.

Teotokion: Wcieliwszy się cieleśnie w Dziewicę, Panie, objawiłeś ludziom jak powinni Ciebie poznać, a matkę swoją okazałeś prawdziwą Bogurodzicą i orędowniczką wiernych, jedyny Przyjacielu człowieka.

Inny kanon.

Hirmos: Nie ma Świętego jak Pan i nie ma sprawiedliwego jak Bóg nasz, któremu śpiewa całe stworzenie: Nie ma sprawiedliwego poza Tobą, Panie.

Nie pojawił się wśród zrodzonych przez niewiasty większy od Jana, wołał Chrystus Prawda, w łonie poznało bowiem stworzenie Stworzyciela, prorokując głosem matki.

Palcem pierwszy wskazałeś Baranka, językiem Heroda oskarżałeś, a głowa Twoja toczy nam cuda.

Zrodzenie sławne, Chrzcicielu Chrystusa, i życie Twoje nieskalane, czcigodne poprzedzanie i wskazanie budzące bojaźń, śmierć czcigodna i pogrzeb sławetny.

Teotokion: Będąc Bogiem sam siebie wyniszczyłeś, Jednorodzony, aby zbawić stworzenie swoje, ze względu na które wcieliłeś się w Dziewicę i przemieniwszy całą moją naturę, zaprowadziłeś ją do Twego Rodzica.

Katabasja: Laska służy za obraz tajemnicy, ona bowiem przez zakwitnięcie decyduje o wyborze kapłana i dla Kościoła, poprzednio bezpłodnego, teraz zakwitło drzewo krzyża w jego mocy i sile.

Katyzma poetycka, ton 8: Z nieplodnej zajaśniałeś z woli Bożej i rozwiązałeś więzy ojcowskiego języka, pokazałeś Słońce, jutrzenkę oświecającą i ludowi w pustyni głosiłeś Stwórcę, Baranka, który wziął grzechy świata, przeto gorliwie króla oskarżywszy miałeś odciętą chwalebna głowę Twoją, godny wiecznej pamięci Janie pełen chwały. Módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów świętującym świętą pamięć Twoją.

Chwała, i teraz. Teotokion: Jako Dziewicę i jedyną wśród niewiast, która bez nasienia zrodziła Boga w ciele, błogosławią Ciebie wszystkie pokolenia ludzi, bowiem ogień Bóstwa zamieszkał w Tobie i karmiłaś mlekiem Stwórcę i Pana jako niemowlę, przeto ród anielski i ludzki godnie sławi najświętsze zrodzenie Twoje i zgodnie woła do Ciebie: Módl się do Chrystusa Boga, aby dał odpuszczenie grzechów kłaniającym się z wiarą najświętszemu zrodzeniu Twemu.

Pieśń 4

Hirmos: Tyś moją mocą, Panie, Tyś i moją siłą, Tyś moim Bogiem, Tyś moją radością, nie porzuciłeś łona Ojca i nawiedzileś naszą nędzę. Przeto z prorokiem Habakukiem wołam do Ciebie: Chwała mocy Twojej, Przyjacielu człowieka.

Nie mogąc znieść odwagi oskarżeń, jako winny pogwałcenia Zakonu, ani też odwagi pobożności, jako zepsuty przez brudne żądze, król uwięził i strzegł już przed końcem połączonego z chórami aniołów.

Oddawszy się szkodliwemu dla duszy pijaństwu i rozpaleniu żądzy, nieszczęsny, przez przysięgę taniec dziewczyny zamienił na miecz i stał się zabójcą proroka, pijaństwo jest bowiem matką nierządu i rodzi okropną nieprawość.

Zaiste w Tobie nie kłamał Boży głos, Ty bowiem jesteś największym wśród proroków jako prorokiem będącym z łona matki, będąc jeszcze w niedoskonałym ciele i głosząc Boga Słowo, które ujrzawszy ochrzciłeś w ciele.

Teotokion: Ty jesteś chwałą wiernych, Oblubienico dziewicza, Ty jesteś orędowniczką, Ty jesteś też ucieczką chrześcijan, murem obronnym i przystanią, modlisz się do Syna Twego, Nieskalana, i wybawiasz z nieszczęść znających Ciebie z wiarą i miłością jako czcigodną Bogurodnicę.

Inny kanon.

Hirmos: Prorok w Bogu ujrzał, że z góry ocienionej, z jedynej Bogurodzicy chcesz się wcielić, Słowo, i z bojaźnią słał Moc Twoją.

Wyjaśniłeś nam królestwo Chrystusowe, pokazałeś ludziom drogi pokuty i Heroda nieprawego oskarżyłeś, wielki proroku, Janie mądry.

Nie znosząc oskarżeń Chrzcziciela Herod zapłonął gniewem, zawiścią i goryczą, a na swej uczcie urodzinowej kazał ściąć głowę Twoją, głosicielu Chrystusa.

Wesel się, Chrzczicielu, niech raduje się duch Twój, oskarżasz bowiem i tam bezbożnego Heroda, a duszom będącym w otchłani głosisz, mówiąc: Przybliżyło się zbawienie nasze.

Ziemia dziwi się Twemu życiu, Janie, niebo głosi chwalebne Twoje zabicie, a Kościół głosi i opiewa mnóstwo cnót Twoich.

Teotokion: Urodziłeś się z Matki Dziewicy nieskalanej, zachowałeś Ją czystą po zrodzeniu, który cały przyodziałeś się w moją naturę, poza grzechem.

Katabasja: Usłyszałem, Panie, o tajemnicy Twojej Opatrzności, zrozumiałem dzieła Twoje i wysławilem Twoje Bóstwo.

Pieśń 5

Hirmos: Całego odrzuciłeś mnie od oblicza Twego, Światłości Niezachodząca, i okryła mnie, nieszczęsnego, obca ciemność, ale proszę Cię, nawróć mnie i skieruj ku światłości drogi przykazań Twoich.

Z namowy matki cenę tańca demonicznego córa surowej lwicy wyprosiła, głowę Proroka i Głosiciela, którego dzikie zwierzęta czciły w pustyni.

O, Twoje niewypowiedziane i niedocieczone wyroki, Przyjacielu człowieka! Gdy bowiem byłeś jeszcze w łonie matki, przybytku Ducha Świętego, wskazał Ciebie Jan, który później żył w czystości i cnotcie, a skalana tancerka wyprosiła głowę Jego.

Gorliwie miłujący nieprawy związek na urodzinowej uczcie dodał do niego zabójstwo Proroka i kielich napełniony świętą krwią prorocką zmieszał z żądzą rozkoszy.

Teotokion: Mając do Syna Twego odwagę macierzyńską, Przeczysta, pokrewnej troski o nas nie odrzuć, błagamy, bowiem Ciebie jedyną, chrześcijanie, przywodzimy Władcy jako miłosierne oczyszczenie.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który poznaniem Boga oświeciłeś krańce ziemi, mnie będącego w nocy niewiedzy oświeć o poranku Twoją przyjaźnią do człowieka, Panie.

Owieczka pustyni i świata majątność, Poprzednik przygotowuje nam dzisiaj duchową ucztę.

Jako niewolnika żądz i przestępcę Zakonu oskarżał Jan Heroda, gorzkiego miłośnika Herodiady.

Herodiada tańczy, a Jan zostaje związany i zabity. O, pijaństwo Heroda! O, szaleństwo duszy jego!

Teotokion: Raduj się, góro Boża, z której bez udziału rąk został odcięty kamień, Przeczysta, Bóg Słowo ciało przyjął, Nieskalana.

Katabasja: O trzykroć błogosławione drzewo, na którym został rozpięty Chrystus, Król i Pan, przez które upadł oszukany przez drzewo, wprowadzony w błąd co do przygwożdżonego na tobie ciałem Boga, dającego pokój duszom naszym.

Pieśń 6

Hirmos: Oczyszć mnie, Zbawco, wielkie są bowiem nieprawości moje i wyprowadź z głębi zła, błagam, do Ciebie bowiem zawołałem i usłyszałeś mnie, Boże zbawienia mego.

Troszcząc się o przykazania Zakonu, Błogosławiony, oskarżałeś nieprawego, nie byłeś bowiem trzcina chwiejącą się pod wrogimi wiatrami.

Krwia zabójstwa kropiła głowa Twoja, przyniesiona za nierządny taniec zamiast zapłaty, Heroda oskarżając także po swojej śmierci, jako mieszającego naturę.

Chodząc po pustyni, skórą wielbłądzą okryty, żyłeś w niej świetliście po królewsku, i zarazem jako noszący królewskie piękno, nad żądzami zapanowałeś.

Teotokion: Obyśmy modlitwami Twoimi wybawieni zostali z okropnych grzechów, Bogurodzico czysta, i dostąpili Bożej Światłości niewypowiedziane wcielonego w Ciebie, Przczysta, Syna Bożego.

Inny kanon.

Hirmos: Jak proroka wybawiłeś z głębi otchłani, Chryste Boże, i mnie z grzechów moich wybaw jako Przyjaciel człowieka i kieruj życiem moim.

Czcząc ścięcie czcigodnej i chwalebnej głowy Twojej, Poprzedniku Chrystusa, na całym świecie sławimy sławną pamięć Twoją, Błogosławiony.

O, niegodne ugoszczenie! O, gorzkie urodziny! O, plugawe pijaństwo Heroda nieprawego! Ogarnięty przez nieprawość zabija oskarżającego go Proroka.

Nowa Egipcjanka tańcząc na zbrukanej uczcie wyprosiła głowę oskarżającego jej matkę i nałożnicę Heroda.

Teotokion: Teraz okazałeś się synem Dziewicy, wcześniej będąc Synem Ojca, nie będąc innym stając się widzialnym, ale jako doskonały będąc w dwóch naturach.

Katabasja: Jonasz rozpostarłszy ręce na kształt krzyża we wnętrzu morskiego zwierza, jawnie przedstawił zbawcze cierpienie, a po wyjściu stamtąd po trzech dniach przedstawił kosmiczne zmartwychwstanie Chrystusa Boga, przygwoźdzonego ciałem i oświecającego świat zmartwychwstaniem trzeciego dnia.

Kontakion, ton 5: Chwalebne ścięcie Poprzednika było Bożym zamysłem, aby On przebywającym w otchłani zwiastował przyjście Zbawiciela, niech więc płacze Herodiada, która poprosiła o przestępcze zabójstwo, bowiem nie umiłowała prawa Bożego i życia wiecznego, ale życie złudne i doczesne.

Ikos: Urodziny Heroda dla wszystkich stały się obmierzłe, gdy pośrodku uczujących głowę poszczącego położono jako pokarm, z radością połączył się smutek, a śmiech zamienił się w gorzki płacz, albowiem głowę Chrzciciela na tacy niosąc, weszła przed wszystkich, jak i powiedziała dziewczyna, dzięki przysiędze, a wtedy łkanie ogarnęło wszystkich będących z królem, nie rozweseliła ich bowiem, ani też Heroda samego, rzekł bowiem: Zasmuciłem się nie prawdziwym smutkiem, ale ukrywanym i krótkotrwałym.

Pieśń 7

Hirmos: Zstąpienia Bożego niegdyś ogień powstydzil się w Babilonie, przeto młodzieńcy w piecu tańczyli radosnymi nogami jak na łące i radując się śpiewali: Błogosławiony jesteś, Boże ojców naszych.

W nierządne pragnienie i w straszne pijaństwo uzbrojony, nieprawy Herod kazał ściąć niezachwianą kolumnę wstrzeźliwości i cnoty, gród niezniszczalny, Chrystusowego Poprzednika.

Nie ulęknie się i nie powstydzi, nie zasłabnie pouczana przez diabła, bezwstydnie przynosząc na tacy czcigodną głowę Twoją, Poprzedniku, namowami matki mając rozum oszukany.

Zajaśniałeś jak świecznik, posłany zostałeś jako anioł, jako prorok głosiłeś Baranka Bożego okazując Chrystusa, jako męczennik miałeś głowę ściętą mieczem, głosząc Chrystusa także zmarłym będącym w otchłani.

Teotokion: Wybawiwszy się przez zrodzenie Twoje z dawnego osądzenia po upadku, wyzwoleni z winy, Ciebie Matko Dziewico z Synem Twoim, który jako wybawienie dał samego siebie, zawsze sławimy.

Inny kanon.

Hirmos: Ty, który na początku ziemię założyłeś i niebiosą słowem umocniłeś, błogosławiony jesteś na wieki, Panie Boże ojców naszych.

Głosząc Zakon Boży Jan nie uląkł się niegodziwego Heroda, chcąc nieprawego uczynić cnotliwym, ogień był bowiem w nim grzechu jego.

O, głowo jasno prawo głosząca i z ziemi Herodowi mówiąca: Nie powinienes, nieprawy, purpury nosić, jest bowiem szatą męczenników!

Uzbroił się w oręż skalany nieprawy Herod, z przysięgą wypełniając nieprawość, ugoszczenia pijaństwo mając, temu sprzyjające.

Teotokion: Będąc bezcielesnym bez zmiany wcieliłeś się, będąc poza czasem w czasie zostałeś poznany z Dziewicy, Stwórca wszystkich i bez zmiany pozostał, i był jak poprzednio.

Katabasja: Szalone polecenie bezbożnego tyrana, dyszące groźbą i zgrozą bluźnierstwa, przeraziło lud, jednakże trzech młodzieńców nie przeraził ani zwierzęcy gniew, ani niszczący ogień, lecz znajdując się w płomieniu przy powiewie przeciwnego mu wiatru pełnego rosy, śpiewali: Wysławiany ojców i nasz Boże, błogosławiony jesteś.

Pieśń 8

Hirmos: Siedmiokroć rozpalił piec chaldejski prześladowca z wrogości dla pobożnych, mocą zaś lepszą zbawieni widząc to, do Stwórcy i Wybawiciela wołali: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki.

Jan, który prorokował zrodzenie Twoje i Boże cierpienia, po ścięciu mieczem w otchłani jest prorokiem i głosi tam będącym przyjście Twoje, jako głos Słowa, wołając: Martwi dawcę życia, ślepi dawcę światłości, niewolnicy wybawiciela, Chrystusa wywyższajcie na wszystkie wieki.

Z nieplodnej uprzedziwszy zrodzenie dziewicze, a teraz jesteś poprzednikiem ukrzyżowania przez ścięcie głowy Twojej, i wołasz do będących w otchłani: Dzieci błogosławcie, kapłani zaśpiewajcie, ludzie wywyższajcie na wszystkie wieki,

Gdy głowę Twoją odcięto od ciała, Poprzedniku, dusza Twoja oddzielona została od ciała, ale Bóstwo od ciała Emmanuela nie zostało odłączone i nie została skruszona kość Boga i Władcy, przeto wywyższamy Go na wszystkie wieki.

Teotokion: Przeczysta Rodzicielko Pana, duszy mojej rany i wrzody modlitwą Twoją oczyść, Dziewico, i upadłych podnieś. Wybaw mnie, Nieskalana, nierządno, wybaw. Ty bowiem jesteś Orędowniczką i Wspomożycielką, jedyna czysta i błogosławiona na wszystkie wieki.

Inny kanon.

Hirmos: Na górze świętej wysławieniem w krzewie ognistym Mojżeszowi tajemnicę Dziewicy objawiającemu, Panu śpiewajcie i wywyższajcie na wszystkie wieki.

Głosząc będącym w otchłani przyjście Chrystusa, z wiarą mówili: Pan Chwały przychodzi rozwiązać nasze bolesti, którego wywyższamy na wszystkie wieki.

Herod zamknął Ciebie w ciemnicy, Janie, drugiego Eliasza, i związał żelaznymi łańcuchami, zabił wiernego głosiciela pokuty i królestwa.

O, uczto pełna krwi! O, pokarmy przyprawione krwią! O, uczto pełna marności! O, nieludzkie czyny nieprawego Heroda zabójcy!

Teotokion: Cały jesteś na wysokościach i cały na ziemi, Słowo, w łonie Ojca i Matki Twojej, cały Bóg i cały w naturze człowiek, w jednej Hipostazie i dwóch naturach jesteś, Miłosierny.

Katabasja: Młodzieńcy, w swej ilości równi Trójcy, błogosławcie Boga, Ojca Stwórcę, zaśpiewajcie Słowu, które zstąpiło i przemieniło ogień w rosę, i wywyższajcie dającego wszystkim życie Ducha Najświętszego, na wieki.

Pieśń 9

Hirmos: Każda wieść lęka się niewypowiedzianego Bożego uniżenia, albowiem Najwyższy dobrowolnie zstąpił aż do ciała i z dziewiczego łona stał się człowiekiem, przeto przeczystą Bogurodzicę, wierni, uwielbiamy.

Przeraził się zły pułk i jego zwierzchnik diabeł, błogosławionego języka Twego, Proroku, głoszącego Chrystusa, i namówił skalaną dziewczynę, aby prosiła Heroda o ścięcie głowy Twojej, a my Ciebie wielbimy jako Chrzcziciela.

Nizina natury pokorne wywyższa, a góra upokarza się śmiertelną pychą, głos bowiem wołającego wzywał na pustyni do Światłości i w otchłani mieszkaniach: Podnieście się, bramy, wejdzie bowiem Król wszystkich.

Drżą żądze ludzkie i strach ogarnia demony, przez ocienienie daną Bogiem Tobie łaską, przeto z obu pokus owczarnię Twoją wybawi Pan, Poprzedniku, z wiarą zawsze Ciebie wielbiących.

Teotokion: Władaj i zwyciężaj, i króluj, Synu Bogurodzicy, upokarzając lud Izmaela, walczący z nami, dając nam zwycięstwa nad barbarzyńcami, dla modlitw Rodzicielki Twojej, Słowo Boże.

Inny kanon.

Hirmos: Okazane na górze Dawcy Zakonu w ogniu i krzewie zrodzenie zawsze Dziewicy na zbawienie nas wiernych, w pieśniach niemilkących wysławiamy.

Znowu Jezebel cieszącą się z odejścia Eliasza i znowu Egipcjanką szukającą Józefa okazuje się teraz skalana Herodiada, Proroka bowiem i Chrzcziciela Zbawcy teraz poszukuje.

Herod nakazał ściąć głowę Jana, który został posłany do dusz będących w otchłani, aby głosić nadchodzącego i zbawiającego wszystkich wiernych, którzy zmarli od Adama.

Świecznikiem Światłości i głosem Słowa byłeś, głosicielem Baranka Bożego, owieczko pustyni, Janie, czcigodny męczenniku Pański, módl się o zbawienie śpiewających Tobie.

Teotokion: Jedyna wśród niewiast po zrodzeniu okazałaś się Dziewicą, jedyna wśród niewiasta okazałaś się Ty, Bogurodzico, jedyna rozwiązałaś cierpienia Ewy i wysuszyłaś pierworodną kłątę.

Katabasja: Bogurodzico, jesteś mistycznym rajem, który bez ziemskiego trudu dał nam Chrystusa, a przez Niego na ziemi zasadzone zostało życiodajne drzewo krzyża, przeto teraz przy jego podniesieniu kłaniając się krzyżowi, Ciebie wywyższamy.

Fotagogikon: Wśród proroków największego i wybranego przed apostołami wielbimy pieśniami pochwalnymi Poprzednika łaski, został bowiem ścięty ze względu na Zakon Pański.

Chwała. Skalany Herod ściał podstępnie głowę Poprzednikowi, Tobie Chrzcicielu Zbawcy, ale oskarżeń języka Twego w żaden sposób nie mógł odciąć.

I teraz. Teotokion: Ty, która klątwę świata przez zrodzenie Twoje zniszczyłaś, Czysta, owczarnię Twoją, modlącą się z wiarą, wybaw z wszelkich nieszczęść modlitwami Twoimi, Dziewico.

Na chwalitnie stichery, ton 8:

Prosomion: O, przesławny cud!

O przesławny cud! Świętą głowę i przez aniołów czczoną, niesie nieczysta nierządna dziewczyna, a głowa ta oskarżała czyny nieprawe, i przyniosła ją matce nierządnicy. O, niewypowiedziana cierpliwość Twoja, Przyjacielu człowieka! Zbaw przeto dusze nasze, Chryste, jako jedyny łaskawy (dwa razy).

O, skamieniały Herodzie, który hańbiłeś Boga przestępstwami przeciwko Zakonowi, przez przestrzeganie przysięgi będąc obłudnym, do nierządu dodałeś zabójstwo, stając się mrocznym. O, niewypowiedziane miłosierdzie Twoje, Władco! Zbaw przeto dusze nasze, Chryste, jako jedyny łaskawy.

O, zachwyty przekraczający rozum! Proroków pieczęć, ziemski anioł okazuje się być ceną nierządnej tańca, język głoszący Boga zostaje posłany do będących w otchłani, aby głosił przyjście Zbawcy. O, niewypowiedziana Opatrzność Twoja, Władco! Zbaw przeto dusze nasze, Chryste, jako jedyny łaskawy.

Chwała. Ton 5: Znowu Herodiada szaleje, znowu burzy się. O, fałszywy taniec i uczta z oszustwem! Chrzciciel został ścięty i Herod trwoży się. Dla modlitw Twego Poprzednika, Panie, daj pokój duszom naszym.

I teraz. Teotokion: Bogurodzico, Ty jesteś prawdziwą latoroślą, która zrodziła nam owoc żywota, do Ciebie modlimy się, módl się, Władczyni, z Apostołami i wszystkimi świętymi, aby zmiłowano się nad duszami naszymi.

Wielka doksologia.

Po trisagionie troparion Poprzednikowi. **Chwała, i teraz.** Wszystkie przesławne Twoje tajemnice, Bogurodzico, przewyższają rozum, czystością zapieczętowana i dziewictwem chroniona, okazałaś się prawdziwą Matką rodząc prawdziwego Boga, do którego módl się o zbawienie dusz naszych.

Ektenie i rozesłanie. Namaszcza się braci olejem z lampy świętego Poprzednika. Pierwsza godzina i rozesłanie. Na pierwszej godzinie troparion i kontakion Poprzednika oraz rozesłanie.

Na **Liturgii** Błogosławieństwa i z pierwszego kanonu pieśń trzecia oraz z drugiego kanonu pieśń szósta.

Prokimenon, ton 7: Sprawiedliwy rozweseli się w Panu* i w Nim ma nadzieję. **Stichos:** Usłysz, Boże, głos mój, gdy modłę się do Ciebie.

Czytanie Dziejów Apostolskich, perykopa 33 (13, 25-32).

W owych dniach, pod koniec swojej działalności Jan mówił: „Ja nie jestem tym, za kogo mnie uważacie. Po mnie przyjdzie Ten, któremu nie jestem godny rozwiązać sandałów na nogach”. Bracia, synowie rodu Abrahama, i ci spośród was, którzy się boją Boga! Nam została przekazana nauka o tym zbawieniu, bo mieszkańcy Jerozolimy i ich zwierzchnicy nie uznali Go, i potępiając Go wypełnili głosy Proroków, odczytywane co szabat. Chociaż nie znaleźli w Nim żadnej winy zasługującej na śmierć, zażądali od Piłata, aby Go stracił. A gdy wykonali wszystko, co było o Nim napisane, zdjęli Go z krzyża i złożyli w grobie. Ale Bóg wskrzesił Go z martwych, a On ukazywał się przez wiele dni tym, którzy z Nim razem poszli z Galilei do Jerozolimy, a teraz dają świadectwo o Nim przed ludem. My właśnie głosimy wam Dobrą Nowinę o obietnicy danej ojcom, że Bóg spełnił ją wobec nas jako ich dzieci, wskrzesiwszy Jezusa.

Alleluja, ton 4: Sprawiedliwy rozkwitnie jak palma, jak cedr na Libanie rozrośnie się. Stichos: Zasadzeni w domu Pańskim, zakwitną na dziedzińcach Boga naszego.

Czytanie świętej Ewangelii według Marka, perykopa 24 (6, 14-30).

W owym czasie także król Herod posłyszał o Jezusie, gdyż imię Jego nabrało rozgłosu, i mówił: «Jan Chrzciciel powstał z martwych i dlatego moce cudotwórcze działają w Nim». Inni zaś mówili: «To jest Eliasz»; jeszcze inni utrzymywali, że to prorok, albo jeden z dawnych proroków. Herod, słysząc to, powiedział: «To Jan, którego ściąć kazałem, on powstał z martwych». Ten bowiem Herod kazał pochwyć Jana i związanego trzymał w więzieniu, z powodu Herodiady, żony Filipa, brata swego, którą wziął za żonę. Jan bowiem mówił Herodowi: «Nie wolno ci mieć żony brata swego». A Herodiada żywiła do niego urazę i chciała go zabić, lecz nie mogła. Herod bowiem lękał się Jana, znając go jako męża sprawiedliwego i świętego, i chronił go. I za jego radą wiele rzeczy czynił i chętnie go słuchał. I nastął sposobny dzień, kiedy Herod w dniu urodzin swoich wyprawił ucztę książętom swoim, dowódcom wojskowym i dostojnikom z Galilei. A córka tej owej Herodiady weszła i tańczyła, i spodobała się Herodowi i współbiesiadnikom. Rzekł król do dziewczyny: «Proś mnie, o co chcesz, a dam ci». I przysiągł jej: «O cokolwiek mnie poprosisz, dam ci, nawet połowę mojego królestwa». A ona wyszła i rzekła swej matce: «O co mam prosić?» Ta zaś powiedziała: «O głowę Jana Chrzciciela». Natychmiast weszła z pośpiechem do króla i prosiła, mówiąc: «Chcę, żebyś mi dał na misie głowę Jana Chrzciciela». A król bardzo się zasmucił, ale ze względu na przysięgę i biesiadników nie chciał jej odmówić. I zaraz król posłał kata i polecił przynieść głowę Jana. Ten poszedł, ściął go w więzieniu, i przyniósł głowę jego na misie; dał ją dziewczynie, a dziewczyna dała matce swej. Uczniowie Jana, usłyszawszy o tym, przyszli, zabrali ciało jego i złożyli je w grobie. I zebrali się apostołowie się u Jezusa i opowiedzieli Mu wszystko, co uczynili i czego nauczali.

Koinonikon: W pamięci wiecznej będzie sprawiedliwy, nie ulęknie się złych pogłosek. Alleluja.

W jadalni obfita ucztą dla braci, oprócz sera, jajek i ryb, spożywamy dwa posiłki, jeśli jest środa lub piątek.

Niech będzie wiadomym: Jeśli święto to wypadnie w niedzielę, to służba niedzielna ma przewagę na nieszpórach, jutrzni i na Liturgii.

Patrz: Przepisy postne na ścięciu czcigodnej głowy Poprzednika, przez dawnych ojców na dzień ten nakazane.

Są tacy, którzy zalecają jakość pokarmu, a nie post, nie mogą bowiem na ten temat niczego znaleźć w różnych typikonach, raczej jednak wypada w tym dniu pościć ze względu na zabitego za prawdę Proroka, który w otchłani głosił Pana, pozwalając jedynie na olej z oliwek i różne owoce roślin, a także po jednej czarce wina na chwałę Bożą i ze względu na trud czuwania. Jednak należy, abyśmy w tym dniu byli smutni, a nie dogadzali swemu ciału, przez wzgląd na życie świętego i jego zabicie przez ohydne przestępstwo przelania krwi, dokonane przez Heroda. A skoro odcięta została głowa Poprzednika podczas uczty za taniec nierządnej tancerki, gdy także dla dogodzenia sobie zabijano rozliczne zwierzęta i przelewano krew, to my ani jednego zwierzęcia, z którego krew wycieka, a także i ryb – mają bowiem krew, chociaż żyją w wodzie i są przecież stworzeniami – nie wypada spożywać. Jakże bowiem zechcemy uczcić czcigodne ścięcie Chrzciciela? Czyżbyśmy chcieli spożywać mięso lub inne rozliczne drogie potrawy? A On żyjąc w bezwodnej i pozbawionej roślinności pustyni ani chleba nie jadł, ani stołu nie miał. Pijemy wino, a On nigdy nie pił wina, ani innego świeckiego napoju, ani też nie mieszkał w domu, lecz w pieczarach pod skałami. Krzesłem, stołem i łóżem była mu ziemia i ze względu na potrzebę naturalną raz dziennie spożywał szarańczę i miód dzikich pszczół, czarą zaś była dla Niego własna dłoń, a napojem woda wypływająca ze skały. Przeto gorliwie uczcijmy ten dzień modlitwą i postem ze wstrzemięźliwością, bracia, uciekając od złego nawyku pijaństwa. Jeżeli zaś ktoś będzie ogarnięty niewiarą i nie zachowa tego rozumnego nakazu, to ucierpi ciężkie ataki nieszczęść. A tych, którzy zachowują ten wysiłek, pobłogosław, Panie, i kieruj nimi dla modlitw świętego Poprzednika.

